

عنوان مقاله:

بازخوانی حس تعلق به مکان در خانه های اهواز

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عاطفه شجاعی - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خوراسگان (اصفهان)، دانشکده ی معماری، اصفهان، ایران.

مهدی سعدوندی - دکتری معماری، استادیار دانشگاه هنر اصفهان، دانشکده ی معماری و شهرسازی، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

خانه بستری برای شکل گیری و تداوم زندگی آدمیست و در ارتباط پیوسته با جسم و جان وی قرار دارد. به همین دلیل ابعاد پیچیده و متفاوتی دارد. یکی از این ابعاد حس تعلق به مکان است که از جمله نیازهای اساسی انسان به شمار می رود. در سال های اخیر کمرنگ شدن هویت شهری اهواز و تعلق اجتماعی به آن، در کنار حجم انبوه جابه جایی های درون شهری و عمر کوتاه رضایتمندی از خانه ها، نشان از بی توجهی به این بعد دارد. مساله ی اقلیم گرم و نیمه مرطوب اهواز نیز چالش هر طراحی انسان مدارانه ای است که در این منطقه شکل می گیرد. بر این اساس پژوهش حاضر (که از نوع توصیفی-تحلیلی ست) برای نیل به این هدف انجام شد. پس از مطالعه و تحلیل مشخص شد که حس تعلق به مکان، حسی توأم با عاطفه و در برگیرنده ی وجوه کالبدی، فعالیتی و معنایی ست و برای القای این حس در طراحی خانه های اهوازی باید به دو مسأله ی حریم خصوصی و فضاهای جمعی در قالب معماری همساز با اقلیم، توجه ویژه ای شود.

کلمات کلیدی:

خانه، حس تعلق به مکان، خوزستان، اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560820>

